„Saan gik æ te!"

Fortsættelse af

„Niels, Pier aa Wolle".

En „Samtaael" i det jyske Sprog

(Vesthimmerland)

—af—

N. Christiansen.

— —

Maren. De er et te aa begriv. — Men tykkes do no et, vi skuld gaa en bette Tur i Bøjen, nær do saar faat dæ nøj aa spis; do plejer gjan aa vil ha dæ en Spil Kwot sammel mæ and'er stjekkele Folk.

Niels. Nej, Maren, no skal de ha en End', a haae faat and'er Ting aa tenk paa no end aa spil Kwot. — Blot a no endda vist, om a kan blyw salig, men a tykkes, de si swot ud for mæ.

Maren. Men, Niels da, æ do da no bløwen hiel faastyrred! do ka da sajt blyw salig, for do haa da aalti wot en stjekkele Mennesk.

Niels. Jo, saan haar a aaase tent, men no kan a si, a er en stue Synder, aa de æ do aasse, Maren.

Maren. Men, Niels da, æ de nøj aa sej! Hwa undt haar vi da gjor?

Niels. Ja, di sam Tanker haar a aasse hat, men no tykkes a snaar et, a kan gjor andt end Undt. — Aa, blot a vidst, om a kan blyw salig!

Maren (giver sig til at græde). Aa, Niels, do gjø wos hiel ulykkele! — — Tenk no et mier æ paa de; ly no mæ aa følle mej en Tur i Bøjen i Ettemeje. Nær do kommer te aa snak mæ and'er Folk, saa trøster di dæ nok.

Niels. Nej, di kan et trøst mæ, for di tykkes naturligvis li'som do, te a er forstyrre i Huedet; men de er a et; mi Hue fejler et nøj, men mi Hjerte de æ syg. — A tror, a vil te aa løs i Bivsen, om a et ka find Trost der.

(Maren gaar grædende ud i Køkkenet. — — Nu gaar der nogle Dage, i hvilke Niels er meget bedrøvet efter Gud. Han læser meget i Bibelen og beder meget, og undertid n dæmrer Naaden for ham; men saa synker han atter tilbage i Bedrøvelse. — Næste Søndag gaar han atter til Tollerup Kirke, og efter hans Hjemkomst høre vi følgende Samtale).

Niels. No, saa kommer a ijen, Maren! No ka do tro, a æ glaa, for no kan a tro.

Maren. Ja, hwa de haa do wal aaltid kund.

Niels. Ja, men de haa wot en gal Tro; no haar a den rigti' Tro. — Aa, saa stjøn en Prej'en a endda bør' i Daw, saa stjøn en Prejken a aldrig hør far. — — Do kan endda tro, a æ glaa, Maren, før no kan a tro, a er et Guds Barn, aa haar aal' mi Synders Forladels'. Aa, hvo Jesus æ gue! Han haa lidt for aal' wra Synder, aa gjor wos te Guds Børn i wra Daab, at no haar a gaan i saamanne Aar aa et hat Troen der æ paa, men no haar a 'en.

Maren. A saastaar dæ et, Niels, a ved et, hodan de æ, do æ bløwen.

Niels. Nej, de ved a godt, men no skal a be' for dæ, saa blywer do aasse omvend, aa saa blywer æ først, vi rigtig faar de stjøn i wor Ægteskab.

Maren. Nej, vi faar æ vis aalter saa godt mier, som vi haar hat de. — A gaar aa blywer hiel syg aa Saarre, nær a tenker æ paa, hvo godt vi haar hat æ sammel, aa saa æ paa hodan do no æ bløwen; vil aall' Folk da snak om om wos, aa vi blywer te Nar aa Grin i hiele Bøjen. — De jennest, dæ ka trøsi mæ, æ de, te de da et er mi Skyld; a æ da, som a aaltid haar wot.

Niels. De ska nok blyw godt, bette Maren, for no ved a, huer a ka gaa hen aa saa Hjælp. — Jesus ska nok hjælp dæ te Omvendels', lissaa wal som han hjalp mæ, for do haar de akkuraat, lissom a haar hat de. — Men no tror a et, vi vil snak mier om de i Daw for a ved godt, do kan et saasto mæ. — No vil a søst be' for dæ, saa kan vi sin snak. — — — —

* *

Nogle Dage efter fik Niels Besøg af Ole, der havde hørt Rygtet om hans Omvendelse og for at faa at vide, om Rygtet talte Sandhed, maatte han hen at besøge ham. Disse to gamle Venner, der nu kunne tale sammen som Brødre i Kristus, havde en velsignet Dag sammen. Ole søgte at vejlede Niels til at faa Klarhed over, at han ikke havde naaet Maalet, men først nu var begyndt at vandre paa Vejen, som fører til Maalet.

Deres Samtale sluttes med, at Ole synger følgende Sang for Niels:

Har Haand du lagt paa Herrens Plov,
Da se dig ej tilbage,
Se ej til Verdens Trylleskov
Og ej til Sodoms Plage!
Men pløj din Fure, strø Guds Sæd!
Er Jorden dig for tør, saa græd!
Vil Graaden kvæle Røsten,
Saa tænk paa Gyldenhøsten!

Men sker det end, du ser dig om,
For vi er alle svage,
Paa S
Gør ej et Skridt tilbage!
Tilbage vender Livet ej,
Tilbagegang er Dødens Ve!
Om Hastværk Fald dig bragte,
Saa lær kun at gaa e!

Det er jo kun en liden Stund,
a er vort Løb til Ende,
Og Døden er jo kun et Blund,
Som vi fra Synden kende,
Og Hvilen, vi alt smagte her,
Vi ved, er mer end Møjen værd;
Hvad da, naar vi skal kvæde:
Nu evig er vor Glæde!

(Sluttet.)

En Konkurs.

(Skitse)

„Ingen bedre! Ingen bedre! 15 Kr .... 15 Kr. er budt....Første, anden .... og tredie Gang; det var? — Et Navn blev nævnet, og den forudgaaende Lektie blev under Støj fra Folkemassen og muntre Tilraab fra Fuldmægtigen repeteret igen.

Ja, der var unægtelig kommen mange Gæster til Solvang i Dag. Det var i og for sig ikke ualmindeligt; thi den var vant til at huse mange, den store, smukke Bondegaard, — dog vel neppe saa mange som i Dag. Og Selskabet var ikke ganske i Smag med det vanlige; thi medens man ved tidligere Lejligheder kun havde set Egnens Storbønder og Proprietærer forsamlede der, saa saa man i Dag Folk af alle Lag trampe omkring i den smukke Have, fra hvis største Græsplæne Fuldmægtig Sørensen, placeret paa en Arbejdsfjedervogn, med sin skarpe, skingrende Stemme ledede Auktionen. — Auktionen, ... ja, der var Auktion paa Solvang i Dag, ellers havde nok den skeløjede Bødker og Klude-Lars ikke siddet inde i den fine Havestue og drukket „Sorte" med deres snavsede Træskostøvler paa Benene. Men Tvangsauktion, hvor var det muligt? Havde man da ikke altid ment, at Harald Strøm paa Solvang var en vel situeret Mand? Sad han ikke lunt inden Døre, han, der var gift med den rige Købmand Holms Datter og i Arv havde faaet en saa godt som ubetalt Ejendoms gaard. — De gamle Bønder havde rigtignok i nogen Tid rystet paa Hovedet og mumlet noget i Skægget, naar de saa ham komme kørende i sin flotte Landauer eller saa de „fine" drage til Baller og Fødselsdagsgilder paa Solvang; men hvad, de gamle er jo altid paa Kant med det nye og moderne, og hvad bryder man sig for Resten i vore Dage om deres Snak. Den gamle Søren Petersen var dog ikke saa lidt sejg i Dag, som han sad derhenne i Lythuset og for anden Gang udviklede for sin Nabo, Jens Larsen, hvorledes hans Spaadom var gaaet i Opfyldelse. „Ja, var det ikke det, jeg sagde, Jens, lige akkurat...., nej, det gik ikke, nej, ... om det gjorde". „Jo saamæn gjorde det saa, Søren," indvendte Jens, „meget snarere, end baade du og jeg havde ventet; men det var da ogsaa forskrækkeligt, som de drev det med Gæstereren og Kommers, Tiderne er skam ikke saa glimrende for Bønderne nu om Dage." — „Akkurat, Jens, lige akkurat som jeg siger, den Slags gaar .... ikke i vore Dage."

Men henne under Sørgeasken stod Harald Strøm selv, lænende Ruggen mod Træets Stamme, ogsaa han gjorde Regnskabet op, og Facitet blev det samme; men det var med ulige tristere Følelser, han naaede det, end de to i Lysthuset.

Efteraarets visnede Blade dansede om hans Fødder, han ænsede dem ikke; der var andre Blade, som dansede for hans Blik i dette Øjeblik, Mindets dunkle Blade sluttede Kreds om hans Sjæl, og nu og da gik der et smerteligt, ja næsten fortvivlet Træk over hans smukke, blege Ansigt. Var det virkelig muligt, at han stod paa fremmed Grund, tilhørte da virkelig alt dette ikke mere ham og hans kære Emma, skulde han for stedse forlade disse kære Steder, hvor han og hun havde drømt deres kæreste, lyseste Drømme, ja, hvor hver Plet, hver Genstand gemte et kært, et dyrebart Minde; det var ikke muligt, det maatte være en grim, en uhyggelig Drøm. Men Fuldmægtigens Klyngt gav igen sit faste Slag i Bordet, og han for sammen. Aah jo, det var desværre Virkelighed, og Skylden? Han turde ikke føre Tanken videre.

Nu og da kastede han et Blik hen imod Auktionspladsen, og det vibrede om Munden, hver Gang et nyt Nummer blev raabt op. — Nej, han kunde ikke udholde det længere; han maatte bort, lige meget hvorhen; men her kunde han ikke være. —

Da holder Auktionsholderen en gammel, tyk Bog i Vejret, og med en plump Vittighed anbefaler han den til sine Købere. „Det er noget for den hellige Bøver!" raaber den fordrukne Smed; men før der er gjort noget Bud, trænger en Mand gennem Sværmen, og man hører en sitrende Stemme byder fire Kroner. Fuldmægtigen fer forbavset ud over Mængden, opdager den, der har budt og slaar straks til. Han afleverer høflig Bogen til Køberen, og denne forsvinder med den samme.

Der blev et Øjeblikks Stilhed og Mumlen i Folkeskaren, Fuldmægtigen drog Vejret dybt og gik saa løs med det næste Nummer. — —

Et Stykke uden for Byen laa der et pænt lille Hus; det havde staaet ubeboet en Tid; men da Harald Strøm blev tvungen til at forlade Solvang, blev det af dets Ejer, en velhavende gammel Gaardmand, der havde staaet i Venskabsforhold til den gamle Strøm paa Solvang, overladt dennes Søn til Beboelse. Dagen før Auktionen var de saa flyttede derned med de faa Ejendele, Kreditorerne havde tilladt dem at tage med fra Solvang.

Nu lakkede det ad Aften. Den unge Fru Strøm sad ene i Stuen med sin lille Dreng paa Skødet, og nu og da listede der sig Taarer frem i de smukke Øjne, naar den lille begyndte at spørge, om de ikke snart igen skulde hjem til Solvang, og hun trykkede ham fastere ind til sig, som var hun bange for ogsaa at miste ham. —

Da lød der Trin i Forstuen, og Strøm traadte ind med en Bog under Armen. Han sagde intet, men lagde den stille paa Bordet foran sin Hustru. Hun saa spørgende op paa ham, og der piblede Taarer i Øjet: „Er det alt, hvad du bringer med fra Solvang, Harald?" „Ja," svarede han sagte, idet han greb begge hendes Hænder og saa paa hende og Drengen med et underlig lyst Blik, „det er alt, Emma, men det er ogsaa det bedste. Det var den, der bragte os Lys og Lykke paa Solvang, og jeg tror at da vi lagde den paa Hylden, da lagde vi vort Hjems Glæde og Fred bort; men Gud ske Lov, at han lod os finde den igen; thi den kan endnu med hans Hjælp bringe os Lykke, Fred og Glæde, selv om vore Kaar nu er ringe og smaa." — „Ja, jeg tror det, Harald," hviskede Fru Strøm, idet hun drog ham nærmere hen til sig og kyssede ham paa den høje Pande.

G.

— Der skal være over 400,000 Katte i London.

— I Preussen findes 7,500,000 Mænd, som fortjener mindre end $105 om Aaret.

— Paraplyen kan i Aar feire sit 1,100 Aars Jubilæum.

— Den mindste nu benyttede Mønt, i Europa er Grækernes „Lepton." Den er værd en Tiendedels Cent.

For Ungdommen.

Naar Fristeren ligner en Lysets Engel.

(Af Beta.)

Forord. Hvad jeg nu vil fortælle, er saa sandt, saa sandt. Derfor skulde du, unge Kvinde, hvor travlt du end har, tage dig Tid, tage dig god Tid til at læse det. Muligt bliver du da (det var dens Ønske, der skrev det) hjulpet til i det mindste at vare dig, vogte dig; spørge, hvor der maa spørges; tvivle, hvor der skal tvivles.

Calvena.

Hun var Datter af en velstaaende Farmerfamilie. Hun havde altid været et godt og lydigt Barn, der stadig og med Glæde adlød Forældrenes Villie. Nu var hun naaet Tyveaarsalderen. Og nu ønskede hun saa gerne at komme lidt ud i Verden, for, som hun sagde, at se sig om og at lære noget.

Moderen mente, at Calvena da helst maatte faa en Plads i Nærheden af Hjemmet, i Stedet for, som hendes Hu stod saa levende til, at søge ind til den store, larmende, syndefulde og brødebetyngede By — ak! Thi Moderen saa det som en rædsom Mulighed, at hendes Barn kunde gaa under i Syndens flamme Bølger derinde.

Dog, de gamle maatte omsider give efter for Calvenas Forestillinger. Og det lykkedes dem at finde en respektabel Familie ret af Storbyens roligere Steder, hvor Plads var ledig. — Og nu begyndte, som det hedder, et nyt Afsnit i Pigens Levnet.

Calvena var af Udseende ikke blot særdeles, men endog meget smuk. Og i disse nye, mere moderne Omgivelser tilegnede hun sig stadig mere Finesse. Og skønt Husets Døtre ellers var forekommende imod hende, nægtes kunde det ikke, at de skelede lidt misundeligt til dette sunde, friske Bygdebarns naturlig blomstrende Ansigt.

Vintermaanederne svandt hurtig hen for Calvena. I Foraarstiden besøgte hun dem derhjemme. Og vel glædede de gamle sig meget ved at se deres Barn saaledes udviklet; men det blev alligevel en tung Afsked, da den unge Pige atter skulde af Sted. Men hun rejste, fulgt af sin Moders Bønner og Formaninger: at vogte sig for de tusinde Fristelser derinde.

Den liflige Sommer var nu kommen. I Byens Park slog en Skare fredede Sangfugle deres glade Kvad. En saadan Park fandtes blot en halv Mils Vej fra den skønne Calvenas Hjem. Mod den længtes hun stadig. Der var jo Træer, Springvand, Fuglesang, naturlig Skygge og Køligheds under lignende Omgivelser havde hun drømt sine Barndomsdrømme, sunget sine Barnesange, traadt sine Barnesko. Sin ugentlige Fridag, samt Søndag Eftermiddag tilbragte hun derfor naar Vejret tillod, paa dette dejlige Sted. Ak! skal i Naturens Helligdom hendes Lykkes Sol gaa ned? Ak! skønne, uskyldige Calvena! skal denne Sommers Glæde være din sidste?

— — Det var en yndig, sval Juli-Søndag Aften. Calvena havde været længere end sædvanligt i Parken. Hensunken i Drømmerier om sit Barndomshjem mærkede hun ikke, hvorledes Tiden gled fra hende. Moderens sidste Ord til hende var hine Bønner og Formaninger: at vogte sig for de Tusinde Fristelser. Tryzt glædede hun sig i Bevidstheden om, at hun ikke var paa forbudne Veje, og at hun holdt sig fjernt fra de Steder, hvor Fristelserne havde deres Tilhold.

Da kom en Yngling langsomt slentrende henad Gangen, tæt forbi den Bænk, hvor hun sad. I Haanden holdt han en afbrudt Bregneranke, som han lod svaje frem og tilbage. Han var af et belevent og indtagende Væsen. Og idet han passerede forbi Pigen, smilte han venligt og hilste: „Godaften, Lady!" — dog, som det syntes, optaget med sine Tanker. Ja tilvisse! optaget med sine Tanker.

O, at den skønne Calvena havde kunnet læse disse Tanker! Det kunde hun jo ikke, og hun anede ingen Fare. Men, men — i det Blik, i det Smil, han gav hende....

Hendes Hjerte tog til at banke saa uroligt. Hun fornam, hvorledes en underlig Uro sik Kinden til at blusse. Hvad kunde det dog være? Hun sprang op og ilede hjem.

Hun blev sig selv en Gaade. Men den næste Fridag sad hun atter paa sin Bænk, tankefuldt betragtende en nydelig lille Tinfolierose, hun engang havde faaet af sin Moder.

Skulde hun være ganske ærlig, maatte hun tilstaa, at hun ventede efter nogen. Men det turde hun ikke vove at tilstaa for sig selv. — Plejede hun da ikke hver Fridag Eftermiddag at spasere i Parken? Hvorfor saa netop vente nogen i Dag?

Da skimtede hun med eet histovre paa den anden Side af Guldfiskedammen en Yngling i lys Sommerdragt. Straks vidste hun, hvem det var. Som tidligere kom han slentrende med en Bregneranke i Haanden, optaget, som det syntes, med sine Tanker.

Som et Lyn slog Tanken om Moderens Formaninger ned i hendes Sjæl, og et Øjeblik tænkte hun paa at flygte, ile hjem. Men, sagde en anden Stemme, du holder dig jo netop borte fra Fristelserne. Hvorfor da flygte?

Atter kom han nærmere, nærmere. Atter dette tryllende Smil, denne venlige Hilsen. Som i Forbigaaende standsede han et Øjeblik for af Høflighed at henkaste en flygtig Bemærkning.

„Te synes, Lady, at have forelsket Dem i Elmetræernes svale Skygge. De har Ret. Ogsaa mit Livs kæreste Syssel er at nyde Naturens Skønhed, beundre Rosens Uskyld, Lilliens Renhed."

Han talte med dæmpet, melodisk Røst. Allerede lod han, som vilde han gaa videre. Og kun af pure Høflighed overvandt han denne sin Tilbøjelighed, tog atter sit Emne op med poetiske Udgydelser, i Smag med de tidligere Bemærkninger. Han talte og talte. Hun lyttede — og fandt sig tiltalt. Og før hun vidste af det, havde han faaet hendes Navn og Stand at vide, og hun til Gengæld hans — da at sige: det, han udgav sig for.

Imidlertid foreslog han en Spasertur. Under denne kom de paa hans Beregning forbi et Skænkested. Han bød paa en Forfriskning. Hun samtykkede i alt. Alt syntes jo ogsaa saa interessant, saa tiltalende, saa underholdende. Ak, men hun vidste ikke saa god Besked med disse knaldende Flasker som han.

Aftenen var alt faldet paa. Han førte hende ud igen blandt Træer og Blomster, Bænke og Buske. Jeg siger med Villie „førte." Thi nu, da hun ikke mere er sig selv, maatte hun føres.

Men da hun næste Morgen vaagnede og kom til sig selv, fandt hun sig selv i et tæt Buskads som en ruineret Kvinde.

(Fortsættes paa Side 5.)

Læsebog

til Brug i

de danske Skoler i Amerika.

Samlet af en Komite.

208 Sider. Godt indbunden 50 Cents

Kildevældet.

Fortællinger for Børn.

Ved L. J.

Anbefales som Præmiebog til Søndagsskolebørn.

I Omslag 5c. Kartoneret 10c.

Niels, Pier aa Wolle.

En „Samtaael" i det jydske Sprog

af

N. Christiansen,

Lærer,

20 Sider. I Omslag 10c.

Denne lille Bog er skreven paa Jydsk og kan ikke læses af alle, men de, som kunne læse den, vil den .... I kunne lære noget af Wolle, og naar der bliver mange af hans Lige iblandt os, saa kan vi noget af det, der gør Indre Mission stærk i Danmark. A. Kirkegaard.

"Saan gik æ te!"

Fortsættelse af

„Niels, Pier aa Wolle".

25 Sider. I Omslag 10c.

Jul,

Skizzer og Digte for Juletiden.

Indhold: Kristi Fødselsdag (Digt). — Fred paa Jorden. — Anden Juledag (Digt). — En glædelig Jul. — Lille Maries Juletræ.

48 Sider. I smukt Omslag 10c.

De gyldne Fodspor

En kristelig Allegori

af

Ellen.

80 Sider i Omslag. Pris 5 Cents.

Om og af gamle Pastor N. B. Grønbeck.

Ved

Chr. Falck.

124 Sider i Omslag. Pris 25 Cents.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Dansk Apotek.

Henry Mazanti,

— Cedar Falls, Iowa. —

Som dansk eksamineret Pharmaceut er jeg nøje kendt med de almindelige danske Husmidler, saasom Brystte, Bitterte, blodrensende Te, hjertestyrkende Draaber, mavestyrkende Draaber, Harlemmer Olie, Livsbalsam, Kjønsplaster o. s. v.

Trødfkefaft og Kronessents.

Ligeledes forefindes Albums, Bøger, Skrivemateriale, Tapetpapir, Oliemaling o. s. v i stort Oplag. Recepter fra Læger i Danmark ekspederes nøjagtig og med Omhu.

Henry Mazanti.

Fri Prøve!

Stevensons Blode og Lever-The renser Blodet, kurerer Kræs og Lever-Svadomme, forstoppelse, trykkende Hovedpine, giver klar Ansigtsfarve. Skriv efter fri Prøve eller send 25 Cts. for en Pakke, tilsendt portofrit. Skriv efter vor Plan for Agenter. Endvidere alle skandinaviske Medicimer saasom Kron Essents, Moder Draaber, Livets Balsam osv.

STEVENSONS APOTEK,
2308-8th St. So., Minneapolis, Minn.

Betal ikke for høje Priser

for

Land i Syden.

Prøv at faa et Hjem i det solrige sydvest i Missouri.

Vi kan skaffe Dem 160 Acres af udmærket Farmland

for kun 855.

Fuldkommen Sikkerhed. — Ingen Skatter for 7 Aar. Fortrinligt Land for

Frugt, Kornsorter, Svin, Faar og Kvæg.

Klima og Vand usædvanlig. Ingen Sumpe eller Malaria. Landet er beliggende i Minedistrikterne. Nedsat Pris paa Jernbanerne.

Send Frimærker, og modtag en Bog med nærmere Underretninger og Kort over Landet.

American Land Company,

9 Dearborn Str, CHICAGO, ILL.

Skriv til os paa engelsk.

„AVENARIUS CARBOLINEUM"

Overstrygningsfarve beskytter alt Træ mod Forraadnelse. Et radikalt Middel mod Hønselus. Sendes portofrit. Man vogte sig for Efterlignelser. Cirkulærer frit. CARBOLINEUM WOOD PRESERVING CO., MILWAUKEE, WIS.

Quilt Mønstre.

Sofa- og Naalepude Mønstre. Enhver, som quilter, skulde have vor Bog med 400 Mønstre, indeholdende de smukkeste, underligste, mest attraktive og skønne Mønstre, fra gamle log cabin til Stjerne og puzzle Mønstre; nalmindelige og smukke, indbefattende 100 crazy stitches. Sendes portofrit for 10 Cents.

LADIES' ART. CO., 74 R., ST. LOUIS, MO.

Det Kgl. Danske Konsulat,

Room 407—408 Real Estate Bldg.

Hj af Dearborn og Randolph St., Chicago, Ill.

Frit. For at indføre vor Katalog over Bøger, Albums osv., for 1901, vil vi sende frit et Eksemplar af „Nyeste Sang- og Billedbog" til enhver som se der Navne og Adresser il 5 eller flere Venner.

J. Leachman & Son,
MINNEAPOLIS, MINN.

Arvesager i Danmark besørges af

Kgl. Dansk Vice-Konsul,

Theo. Olsen,

Omaha, . . . Nebraska.

Do Not Pay High Prices

FOR

SOUTHERN LANDS

SECURE

A Home in the Sunny Southwest Missouri

WE CAN FURNISH YOU 160 ACRES OF FINE FARM LAND FOR ONLY FIFTY-FIVE DOLLARS.

TITLE PERFECT.

No Taxes for Seven Years. Finest Country for

FRUIT, GRAIN,

HOGS, SHEEP OR CATTLE

Climate and Water Unexcelled. No Swamp or Malaria. Land is Located in Mineral District. Special Railroad Rates. Send postage for handsome book of particulars, map and information.

AMERICAN LAND CO.

59 DEARBORN ST. CHICAGO, ILL.

Write to us in English.

Please mention this paper.

Svage, nervøse Mænd.

Alle mandlige Læsere af dette Blad, der lider af Svaghed, ejendommelig for tabt Manddom, som tør i paa deres Livskraft og forraarsager aandelig og legemlige Lidelser, burde skrive til os efter vor lille Bog: "A Warning Voice", som omhandler disse Sygdomme. Skriv i Dag og indlæg et 2c Frimærke til porto for Skriftet. Adresser Dr. W. Saunders & Co., Chicago, Illinois.